

Håkan Lönnberg, Katrineholm, och Barbro Westergren, Nyköping, var två av musiklärarna som deltog i kursen. Engagemanget kan väl ingen ta miste på.

Folkmusik i skolan snart en

Det har en obändig kraft, Folkmusik och Dansåret 1990. Nu kliver det även i skolans värld, och det är väl bara en tidsfråga innan eleverna vid länets kommunala musikskolor ägnar sig åt buékspel av sörmländska låtar istället för att lyssna på Roxette.

I förra veckan strömmade ljud spelmansmusik ut ur Gästgivaregården i Malmköping. Södermanlands Spelmansförbund hade samlat 14 av länets kommunala musiklärare till en endagskurs. Trots ovana vid de sörmländska låtarna, men tack vare vanan vid instrumentet och ett stort intresse, hade musiklärarna säkert kunnat hålla egen spelmannsstämman i helgen.

- Det är helt naturligt att inte den traditionella folkmusiken har fått något större utrymme i den kommunala musikutbildningen, menar riksspelmannen Christina Frohm.

— När endast fyra timmar av fyra år ägnas folkmusiken vid lärarnas utbildning på musikhögskolan, kan man inte förvänta sig något annat. Det är inte ovilja från lärarnas sida utan mera ett resultat av en realitet.

Dessutom fick också eleverna tillfälle att bekanta sig med det rika material som Spelmansförbundets arkiv i den intilliggande Wetterstugan innehåller.

Folkmusik bygger i huvudsak på gehöirspel. Som tur är finns mycket av länets folkmusik nedtecknad. Det ger en "nyckel" in i låtarnas värld.

Tyvärr är man inte så mycket hjälpt av noterna eftersom de inte förmedlar, jjuisikens "själ". Den känslan för musik kan bara förmedla från en spelman till en annan.

Överbrygger

Det är först på senare tid folkmusiken böljat nedtecknas. Tidigare var det alltid så att gammal fick lära ung. Och därigenom fick musiken en social funktion. Det är nu en

umgänget olika generationer emellan nästan är borta folkmusiken ska minska klyftorna.

— Får folkmusiken rejält fotfäste i de kommunala musikskolorna kan en lavin startas. Och det vore önskvärt med tanke på att endast ett fåtal människor i förhållande till alla som spelar fiol sysslar med sörmländska låtar.

När det gäller folkmusik är det alltid den äldste sön är bäst. Det tar lång tid att fjära och samla på sig en stor repertoar. Sedan ska de äldre lära de yngre. Problemet är bara att det snart inte finns några yngre att lära.

— Geijömden hapsatsningen hoppas vi att finns en väg för att trygga återväxten, säger Christina Frohm.

Glädjen i det budskap som förmedlades och den musik som sedan spelades under dagen gick ipte att ta miste på. Kan den sedan genereras vidare ut i ett större perspektiv kanske ungdomarna kastar ut CD-spelarna och tar fram fiolen istället. --

Tanke bakom

Förutom Christina Frohm var det också riksspelmännen Ingvar Andersson och Leif Johansson som höll i kursen. Att just den trion stod som lärare vid lärarkursen fanns det en tanke bakom.

— Alla tre är fiolpedagoger i" men med en lite annan inriktning, berättar Christina vidare. Det innebär att vi och "eleverna" pratar samma språk, violinpedagogens. Skillnaden är bara att vi istället för klassisk musik haft folkmusik i "botten" vid vår utbildning.

Syftet med kursen var nu att trion skulle dela med sig av sina pedagogiska erfarenheter när det gäller folkmusiken.

Tre riksspelmän som på nolltid fick länets stråklärare att låta som ett spelmanslag. Från vänster, Ingvar Andersson, Christina Frohm och Leif Johansson.